

از نگاه یک سینماگر

گزارشی از جشنواره فیلم کوتاه «حسنات»

زاون قوکاسیان

منتقد و مدرس سینما

داستانی و تجربه نخست نیز حضوری تعیین کننده داشت. توفیق کم نظیر جشنواره امسال چاپ کتاب فیلمنامه‌های منتخب در دومین جشنواره بود. این اتفاق از آن جهت کم نظیر است که یک جشنواره می‌تواند به آنجا برسد که به مقوله فیلمنامه و نشر آن بعنوان یک رکن آموزشی هنری پردازد و از این طریق بانی خیر برای فیلمنامه نویسان جوانی باشد که می‌توانند در آینده فیلمنامه نویسان و فیلمسازان کشور باشند. کسانی که از «حسنات» به سینما می‌آیند تا «حسنات» را تصویر کنند.

یکی از بخشهای مهم و ویژه جشنواره در سه سال اخیر و امسال بزرگداشت هنرمندان بوده است. هنرمندانی که از دریچه سینما به انسان می‌نگرند، انسانهایی که سینما بهانه ورود آنان به دنیایی ست که می‌باید درستی و زشتی از آن رخت بربندد. از این رو بزرگداشت کارگردان بزرگ

خوشحالم که سومین جشنواره ملی فیلم کوتاه حسنات با دستاوردهای گرانبها به پایان رسید. در اینجا مایلیم گزارشی کوتاه از جشنواره برای علاقه‌مندان ارائه کنم. امسال جشنواره در سه بخش برگزار شد و از استقبال شایانی نیز برخوردار گردید. تعداد فیلم‌ها و فیلمنامه‌های شرکت کننده و نیز علاقه‌مندان تماشای این فیلم‌ها بیش از سال‌های پیش بود، و مراسم اختتامیه در دو سالن بزرگ در حالی برگزار گردید که علاقه‌مندان بسیاری ایستاده بودند. افتتاحیه نمادین مراسم نیز نشان از اهداف جشنواره داشت و از استقبال خوبی برخوردار شد که نشان از گسترش مطلوب و نهادینه شدن آن در بین هواخواهان سینما داشت.

در بخش فیلمنامه، عمده آثار برگزیده بطور مشخص نگاه انسانی و متعالی را در کلیه محورها و تم‌های زندگی سرلوحه کار خود قرار داده بود. این نگاه در بخش

سینمای ایران مسعود جعفری جوزانی نقطه عطفی در جشنواره سوم است. جوزانی بی‌نیاز از تعریف است. او از سینما رسانه‌ای سالم و مطمئن برای باورهایش ساخته است سینمای او بر این باور است که انسان با گذر از سختی‌ها می‌تواند انسانی زیبا و بخشنده باشد.

در ادامه این بخش امسال جشنواره قدردان کسانی بود که همواره در بدنه سینما و در پنهان تصویر حضور دارند. امسال از صدابردار خاموش شده مسعود بهنام و نیز از یاری رسان همیشگی در سینما به نام علی بابایی تجلیل شد. همانطور که سال گذشته این جشنواره قدردان حسن بنی هاشمی، زنده یاد فرهاد فارسی و ملکه رنجبر بود. امسال در نبود هنرمند بزرگ تئاتر شهرمان بابافاضل جشنواره توانست با نمایش فیلم کوتاه «هفتاد و پنج سالگی»، با حضور ام‌الله احمدجو و حسن اکلیلی در مراسمی یادبود این هنرمند خاضع و ارزشمند که جای خالی او بخوبی احساس می‌شود فرصتی هرچند کم فراهم آورد تا یادی از این هنرمند گرامی داشته باشیم.

در سومین دوره جشنواره دیدار با «آرد زند» و فیلم‌های و نشست‌های تخصصی درباره فیلم‌ها و نیز در ادامه همین نشست‌ها در دیدار با رؤیا نونهالی هنرمند توانمند سینمای ایران در گفتگوی رودررو درباره بازیگری و نیز گفتگوی رو در رو با بهنام بهزادی و احمد طالبی نژاد درباره بازیگری را می‌توان از مهمترین اتفاقات آموزشی هنری جشنواره ملی فیلم کوتاه حسنت دانست.

هرچند توانایی‌های این جشنواره نسبت به دو دوره قبل اعتلا یافته است و حسنت موفق شده است که رسانه سینما را در خدمت خود گیرد تا جوانان، باورهای انسان دوستانه و خصال نیکومنش خود را متجلی سازند، به این نکته نیز باید اذعان داشت که حسنت می‌توانست «رسانه» یا «تعریف» دیگری را برای پیشبرد اهداف خود برگزیند. اما دقت و حُسن نظر بانیان جشنواره و دورنمای آینده کشور آنان را بر آن ساخت تا با دیدگاهی نوین بذری را آماده کشت سازند که جوانان هنرمند امروز و آینده کشور گسترش دهنده آن دیدگاه الهی باشند که در نیت حسنت وجود دارد. از این رو است که این جشنواره می‌تواند همواره در شهر اصفهان که پایتخت هنر کشور است همواره فعال و پر تلاؤ در پیشبرد نیکی و نیکوکاری کوشا باشد.

آنچه در جشنواره امسال را از نظر فیلمسازان حرفه‌ای‌تر کمی متفاوت کرد حضور فیلم‌هایی با ساختاری قوی‌تر از سالهای گذشته بود که به دلیل کم‌رنگ شدن تم محوری جشنواره که همانا مفهوم حسنت و نیکوکاری در برخی از فیلم‌هایشان بود نتوانستند جوایز جشنواره را تصاحب کنند.

شاید یکی از شاخصه‌های مهم جشنواره‌های موضوعی نیز همین باشد؛ ولی استقبال تماشاگران به نوعی این مهم را نیز پاسخ داد و موجب رضایت خاطر فراوانتر تماشاگران و بخصوص فیلمسازان شد و بینندگان جشنواره امسال با فیلم‌های قوی‌تر و جذاب‌تر از سالهای قبل روبرو شدند.

